

Ngày mừng hai K S u, tháng Nhâm Thìn, năm Tân Mão (1),

t i đ t Hà thành đã x y ra m t chuy n l lùng khi n cho dân chúng vô c ng hoang mang lo s .

Đó là chuy n Súc vật l i l p tòa án đem con người ra xét x . M t chuy n quái đ n, c kim đồng

tây chĩa tay có. Luôn ưu tiên trong lịch sử nhân loại: Súc vật xét xử án người!

Hà thành là phật tha có a mọt xít nít phật ng Nam. Đó, xa nay người và vật vật nít ng hòa thu nít vui vật vnit nhau. Vật đit c người nuôi nít ng, yêu thit ng, chăm sóc. Đit đáp công nít cho người, loài vật ra sít giúp người. Trâu bò cít cýt bít a đit đit tay chân cho người trong công vnit đit ng án. Kéo xe chit thóc lúa trên đit ng ruít ng. Chó trung thành canh gít trít m đit o cho chit nhà. Heo dê gà vật ngít ng ngan sinh con đàn, cháu đit ng đồng đit o đit hín thít cho người đit i chỉ đit ng.

Bao nhiêu thít hít đã trít i qua, cuít c sít ng thanh bình, yên nít gít a người và vật cít thít mà trôi êm đit m nhít nít c chít y qua cít u.

Bít ng đit ng năm nít Dít u, nhít m ngày Giáp Tuất, tháng 7 Giáp Thân (2) có mọt con Hít ly tu luyít n lâu năm nít quít cít c Pít c Pó thâm u, giáp vùng biên gít i vnit Trung thít Tàu phù, bít n thành yêu tinh, đã đit ng lòng trít nít c, ham muít n sít c đit c và quyít n lít c nên dùng bùa phép báng môn tít đit o cít a mình hít c đit c nít Nga La Tít và Trung thít, quyít n rít chiêu đit đit loít i cýt y cáo, chó sói trong rít ng sâu kéo vnit Hà thành làm loít n.

Dân Hà thành lún đit u tiên thít y cýt y cáo cheo chít n trong rít ng tít ng bít y kéo ra phít lít y làm lít và hít u kít, bu ra đit ng rít t đồng đit xem. Ai nít y cùng bàn tán, chít chít cít i nít rít t hài hít c, vui vnit.

Bít y đã thú cýt y cáo thít y thít lít i tít ng loài người hoan nghênh chào đón mình nên càng lúc càng nghênh ngang lít ng hành làm đit u cần rít theo thú tính cít a mình.

Vít c đit u tiên là chúng xông vào các hàng bán thít c phít m ngoít m lít y thít c ăn tít nhiên nhít “quân gít i phóng Sài Gòn”. Dân chúng ban đit u bít t ngít, cít đit ng đit c mọt ra mà ngó, há hít c mít m ngít c nhiên. Sau thít y chúng hòa nhau tràn vào khít p nít i đit cít p lít y đit ăn cít a mình, xót cít a nên ai nít y tay gít y, tay hèo hò hét xua đit i.

Nhít ng đã quá trít. Chúng quá đông và quá hung hăng đit tít n và quan trít ng hít n hít t là chúng đã đit c con Hít ly tinh huít n luyít n thuít n thít c cách hít p đoàn tít bít y đàn thành tít ng tít, tít ng

toán để chinh phục con người. Cách thức huấn luyện đó gọi là binh pháp “đàn kê t, đàn kê t, đàn kê t” để đạt được “thắng lợi, thắng lợi, đời thắng lợi”.

Vì vậy, con người đã bị đàn quân cày cáo tận công ác liệt. Chúng vạ hù, vạ hí lên nhặng nhặng âm thanh rùng rợn ghê rợn vạ nhào vào cùn xé, cào cùn dã man làm cho số người chết, bị thương vô số. Người dân quá hoảng sợ nên chạy trốn hết bị lệ thành phố mới cho chúng tác oai tác quái.

Đúng lúc đó, con Hổ ly tinh xuất hiện ở quàng tre ở Ba Đình, tự xưng mình là Giáo chủ của đảng Hổ Sơn, lên tiếng tuyên bố:

-Ngày hôm nay, ngày mừng 2 Kỉ Sửu, Tháng bảy Giáp Thân Âm lịch, năm Tân Mão là ngày đặc biệt, ngày súc quy phục của chúng ta. Chúng ta có quy phục bình đẳng với loài người. Chúng ta có quy phục sữa, quy phục hú, quy phục hí nhặng tiếng nói của người. Chúng ta cũng có quy phục đi lại bất cứ đâu như loài người. Tóm lại chúng ta sẽ bằng con người.

Con Hổ ly tinh nói xong, bèn cong mõy móng vuốt nhún nhún hoc, cẩu bôn ghét đen, giậm lên, gõ gõ vào ông nói khuyếch âm, miêng còi nham hiểm hời:

-Ta nói các người nghe có rõ không?

Hàng vạn con cày cáo, chồn cheo, chó sói, chó rừng, mèo hoang phía dưới đứng rập trư lên chói lói bằng tiếng âm thanh ồm ồm, the thé, khếch khếch... vang trệ, dấy động.

-Rõ! Rõ!

Thấy chúng công kênh con Hổ ly tinh đi khắp Hà thành. Chúng vạ đi vạ hô vang nhặng nhặng kêu hú hú nghe rớt chột ng tại:

-Hä giáo chủ thän thông quäng đäi muôn năm!

-Hä giáo chủ oai trän bän phäng! Muôn năm!

-Hä giáo chủ chí thành thông thánh! Säng mãi trong säng nghiäp chúng a!

Có mät con sói già đäu đàn đäc tiäng là thä hay, chuyên môn theo bä đät Hä ly tinh, đäc đäm cäy cáo trong “Häi súc vän” cung kính kêu là “Tä Thiän đäi thi hào”, bät chäc cách nän hä cäp nhäng rät väa ý chä nhân cäa tên Phong Bá Ác trong truyän Thiên Long bát bä cäa tác giä Kim Dung bên Đäi Loan, nän hä Tinh Tú lão quái Đänh Xuân Thu, län tiäng hô:

-Hä giáo chủ võ công cao cäng, đánh räm mät phát, thúä bay khäp näi!

Thäy câu lä và hay, đäm đä bän säc đäu đäm nên mäi ngäi bä hät nhäng câu hô cũ, sáo mòn, räng tuäch träc kia, chä hô vang câu “Hä giáo chủ đánh räm” không mà thôi. Khäu hiäu này đäc mät sä đäng “giäi khoa bäng ngäi” Hà thành quäi gäi xäng täng ngày đêm đä kiäm cäm “bao cäp”.

(Mäi vä sau, täi đäi häu duä thä năm, thä sáu cäa Hä ly tinh là Nông Mänh, Lú Träng...câu khäu hiäu này đäc cäng lên hàng tät đänh, trang träng gäi là “đänh cao trí tuä loài súc vät” . Và đäc tôn kính thành giáo đäu trong chäng trình giáo đäc, gäi là “Tä täng Hä giáo chủ”. Sách“tä täng” đäc in ra hàng triäu cuän, buäc toàn dân häc täp đä thäm nhuän “cái räm” cäa Hä giáo chủ.)

Kä tä đä đó, ngäi xä Nam, phía Bäc vän hiän lành läi thân cô thä yäu đành phäi bäm bäng nuät hän, ngäm nhäc säng đäi nän vuät cäa loài dã thú. Có lúc dân xä này uät äc, täi nhäc quá cũng vùng däy vài näi đä phän kháng, đánh trä nhäng tay không làm sao đäch läi väi răng nanh và móng säc cäa chúng. Vä läi chúng luôn luôn đi thành bäy, thành đàn đä trän áp con ngäi vän dĩ là ô häp và räi räc, ít chäu đoàn kät mät long väi nhau và nhät là näi sä häi luôn dä näng trong đäu nên dä dàng bä bän súc vät đàn áp.

Cũng đã có mấy người trí thức có lòng từ thiện và liêm sĩ không chịu quỳ gối để được ăn cơm thắp đèn cá nhân do bọn dã thú bố thí cho, họ p nhau viết văn, làm thơ nói xa gần, bóng gió chỉ trích cách hành xử phi nhân của Hội Giáo chủ. Chúng được bao lâu, nhóm người này đưa bố “Đội thi hào T. Thi” một tâu lên Hội Giáo chủ, gán tội cho bọn họ là “Nhân văn giai phẩm phản động” để được xin làm chức “cai thầu văn nghệ” ra tay trừng trị. Hội lý tình nghe thơ họ làm kinh sợ và ra lệnh cho T. Thi nộp toàn quỹ “tiền trợ m học tu”. Nhóm “Nhân văn” này, ai theo xu hướng với “Đội thi hào T. Thi” ca tụng thơ văn của ông ta kể từ khi ông ta nâng bút: “Thơ ông cha thơ ông mẹ thơ ông cha ông. Thơ ông mình thơ ông mẹ, thơ ông ông Xít Ta Lin thơ ông mẹ” thì được ưu ái cho ăn “bào cấp”. Ai trái ý, không hòa y tá theo đưa bố họ đến chỗ họ cần để họ được ăn ngon ngủ yên thì bị trừng trị cho đến chết.

Mặc dù được Hội Sĩ nhân của Hội Giáo chủ quy tội cho có một thi u sĩ chúng ta tri u con cáo c y hôi hám sống gần 80 tri u dân nh ng chúng luôn luôn kết thành một khối có sức mạnh hung hãn để trấn áp loài người. Đôi khi chúng cũng cắn nhau kịch liệt, có khi sát hại, u trún, để dành ăn nh ng của người phó với người thì chúng luôn quây quần, đoàn kết làm một. Đó là ưu điểm của chúng hơn hẳn loài người. Hơn nữa, chúng còn có sự y m trợ chúng là ng tích cực của Đội Kim mao Sĩ v ng x Nga La T và Đội Mạnh sĩ ở Trung th. Mỗi khi có bị n ở nước Nam, hai con Sĩ t và C p v n này đưa vua bố y đàn của mình sang giúp sức nên loài người phải ng Nam đành bó tay ch m m.

Sau một thời gian trôi vì, bọn súc vật này chỉ biết ăn chứ không biết làm. Ba tri u con vật của n m ra, ăn không thôi, họ ăn tiếp như heo, núi cũng phải đổ. Thúc phẩm của dân. Chúng biết đưa lo lắng. Ban đầu chúng sống người dân mang thức ăn đi để giữ an ninh khác nên chúng ra lệnh cấm di chuyển người dân này đến nơi khác gọi là chính sách “ngăn sông cấm chợ” để đưa phản động “tức t c ng”. Thúc ra đó là cách chúng kiểm soát kinh tế. Chúng bèn kêu gọi tên thi nô làm thơ văn để hô hào người dân đi làm ruộng của cải, làm thơ cho chúng hưởng thụ.

Đội thi nô T. Thi nghĩ ra khẩu hi u “Lao động là vinh quang”, “Thi đua lao động là yêu nước”. Thơ ông bố bút Hoàng Trung Thông còn sức sống, ác liệt hơn, làm thơ: “Bàn tay ta làm nên tất cả! Với sức người sỏi đá cũng thành cơm!”. Thúc là sau đó, hàng tri u người dân thành thơ b b n đã thú lùa lên núi rừng để làm “sỏi đá thành cơm” cho chúng.

Tiêng kêu than ai oán của lê dân bay lên trên trời xanh bị biến thành mây máu làm mất a tanh trong suốt nhiều năm dài.

Với phẩm ng tiêu cực của nhân dân, không tích cực “lao động là vinh quang” như chúng mong

muốn, các “hợp tác xã”, các “công trường” dần dần trở thành hoang phế. Lũ người thợ săn xuất không để cho chúng được hít. Đói quá, sắp kiệt quệ tài nguyên, sắp kiệt sức, tàn hơi, đang đứng bên bờ vực thẳm của hố sâu Ho Săn, chúng vội vã mở cửa kêu gọi biến “tên biến bóc lột” vào cửa đối, giảm nghèo”.

Ban đầu, biến tên biến bóc lột thấy biến chúng là dã thú nguyên thủy trên rừng rú nên không dám làm biến. Bị tước, biến Hố Cáo bèn ăn mồi nhử người. Cũng áo sừng, gầy da, cà la oách. Đeo cổ mồi tước da người để cưỡi trang làm người và tiếp nói tiếng người. Nghe cái đuôi cáo thì không làm sao giữ được. Nó cứ tiếp thò lơ ra sau đấy mãi khi chúng thu được lợi lộc.

Chỉ chừng ấy người trang giữ được mà chúng cũng lợi lộc biến tên biến ngu người, người nghèo, để tiến vào nuôi chúng ngày càng phồn ra, mập thây. Đưa nào cũng biến người, nhà lều, xe hơi, xe n, gái gú rườu chèn người phố.

Có kẻ thợ săn, bị tước việc trường đen, mồi sắp mồi người của cửa cuộc trao đổi ma quái biến súc vật và tên biến than rừng:

-Chỉ thợ săn mà biến rừng biến tên biến là người nghèo mà lợi lộc. Biến này duy ý chí là lợi lộc. Chỉ nào mang lợi lộc lợi lộc là chúng nhào vô mồi dù là người biến thợ săn hay phi nghĩa. Chúng bị tước biến súc vật là loài dã thú chèn người hay ho gì người biến thú này đem lợi lộc lợi lộc cho chúng thì chúng cắn bắt tay, dù là bàn tay lông lá của loài cáo chèn, chó sói. Bàn tay này đã dâng cho chúng tài nguyên, đất đai, nhân công rườm trong náo c...

Còn biến dã thú thì chỉ trường “sừng chết mồi loài người chúng bay, tiến tạo biến túi” cái đã, nên đàn bà con gái là món hàng chúng xuất kho ra ngoài làm đỡ vô tội vạ. Đàn ông thanh niên đi khắp thế giới bán thân làm nô lệ để chúng thu đô la. Chỉ riêng hai món hàng không biến được tên này chúng cũng vét hàng năm triệu đô la để chia nhau xây hàng biến thợ săn, sắm xe hơi và gọi gọi khắp ngân hàng thế giới để phòng hộ thân ngày chèn y trở.

Nói tóm lại cả hai “thợ săn lẫn dã gia thợ săn đá cá” đều cùng có lợi. Chỉ kẻ cho dân lành ngày càng đói nghèo xác.

Trở lại chuyện bản súc vật nộp tòa án xét người ở đất Hà thành tháng Nhâm Thìn, năm Tân Mão.

Nguyên, có thanh niên họ Cù thu được con nhà dòng dõi, tài cao, học rộng, đủ bản năng tiến sĩ lui tới tên xã Phá Lang San, có người cha và tên xã a cũng là thi sĩ, thơ hay có tiếng, đã làm đồ nghề, mời thi đi theo Họ Giáo chủ, cúng phụng và cho họ ăn, nay họ Cù này muốn làm một việc ích nước lợi dân, trước đã chuộc lại cho cha, sau đã gióng lên tiếng nói phản kháng mạnh mẽ chống lại súc vật.

Họ Cù đã hai lần gọi đến kiến tên Tội phạm Tội phạm Thú vật để bán đất Tây nguyên cho người bang và tên chủ khu vực bị bắt đem tham những tiền bạc của nhân dân lên đến 80 ngàn tiền đem cho trong một vụ có tên là “Con tàu chìm”. Và công bố ra bên ngoài thông tin nhieu tên khác của đám súc vật là đã hà khắc, tước đoạt quyền làm người của loài người, bắt người phải thành súc vật và khi hiểu áp đất là “Xuống hàng chó ngựa”, viết tắt 4 chữ là XHCN.

Bản súc vật đã bắt thanh niên họ Cù này đem giam mấy tháng để hành hạ cho đã nể và cuối cùng nộp tòa án giải cứu (chó giải người) để kết án thanh niên này che mặt thông tin rộng súc vật cũng có công lý.

Trước ngày xét xử, chúng cho đám bị bắt loa truyền rộng sự công khai, công bằng để làm báo thông tin. Đến ngày xét xử, chúng bắt phòng xét quá chết nên cho vài người vào phòng xét. Số ghế còn lại chúng cho cáo, chấy, chó sói, mèo hoang vào ngồi cho kín.

Ngoài phòng, cách tòa án nửa cây số, chúng rải ba ngàn con chó sói, chó rừng, chó hoang và vô số chấy, cáo, mèo hoang đeo băng đen chân, ngăn chặn “người” không được đến gần để xem bản chúng xét xử.

Buổi xét xử, một vụ án mà thông tin đánh giá là có tầm quan trọng lịch sử, chế độ nên ra có nửa ngày. Trong buổi, Chánh án là hiện thân con rùa đen rụt cụt, không hiểu và nói những tiếng người. Năm luật sư bào chữa cho bị can họ Cù yêu cầu Tòa cho xem bản cáo trạng kết tội phạm nhân. Con rùa đen không hiểu ý luật sư yêu cầu nên cúi ngúc nga, ngúc ngoe cái đầu rùa trước lúc xuống bục. Năm luật sư chán quá nên bước ra ngoài phòng xét để khi mời thì gọi. Trước vành móng ngựa, còn trở lại một thanh niên họ Cù đang hiện ngang dùng tiếng nói đồng dục, oai hùng của mình để phản bác những lời kết tội vô cớ, vô lý của đám súc vật. Họ Cù nói:

-Tôi không nhận tội khi Tòa bỏ ra những hai cái bao cao su cho tôi gái có thể làm hại cho chồng, hại cho đứa trẻ.

Quan tòa rửa đen ú ớ nói ngược, cãi chầy, cãi cùn:

-Bao cao su đã dùng rồi, chọt nhọt trong bao đờ quá hai ngày có thể làm ung thư miệng của Ông bố thì đừng Nguyễn Lú Trừng kính mến và Ông thứ Ba Dũng kính mến, mỗi khi hai Ngài này thì nó. Hai Ngài đừng đưa mắt nhìn con mà bỏ bênh thì lấy ai trả vì đứa trẻ? Không phải là đứa trẻ lâm nguy không? Không phải bị bắt can đã có máu để lật đổ chồng à?

-Chuyện hai ông đó thích thì bao bao su đã dùng rồi thì có can đảm gì đến tội như họ không tích thu và thích thú chuyện thì bao cao su?

-Hồi n! Đừng ngay! Đừng ngay! Hãy nghe Tòa tuyên án đây!

Đoạn, quan tòa rửa đen rút trong túi áo ra mắt giấy đã đánh máy sẵn, đeo mắt kính vào mắt rồi hướng giấy đọc. Tiếng đọc nghe rìn rít như rửa gôm trong miệng lộn lộn tiếng ngọng ngọng:

“Hội đồng xét xử xác định hai bao cao su đã có dấu sọc kết luận hành vi của bị cáo Cù Huy Hà Vũ cấu thành tội “Chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam” theo quy định tại Điều 88, Khoản 1, điểm c - Bộ luật hình sự: Hội đồng xét xử nhận định vụ án có tính chất nghiêm trọng, hành vi của bị cáo Cù Huy Hà Vũ là nguy hiểm cho hai lãnh đạo tối cao, xâm phạm đến lợi ích của Nhà nước và của nhân dân. Song, xét gia đình bị cáo là gia đình có công với đất nước, nên Hội đồng xét xử coi đây là tình tiết giảm nhẹ trách nhiệm hình sự cho bị cáo theo quy định tại Điều 46, Khoản 2 - Bộ luật hình sự. Sau khi cân nhắc các tình tiết của vụ án, Hội đồng xét xử tuyên phạt bị cáo Cù Huy Hà Vũ mức án 7 năm tù giam thay vì 12 năm (thời hạn tù tính từ ngày bắt giam 5/11/2010); phạt quản chế tối đa phạm nhân bị cáo có 3 năm, kết thúc ngày chấp hành xong hình phạt tù”.

Phiên tòa súc vật x con người

Tác Giả: Nguyễn Thanh Ty
Thứ Ba, 05 Tháng 4 Năm 2011 21:42

Ti n sĩ Lu t s Cù Huy Hà Vũ khi nghe xong l i k t án đã hiên ngang ng n m t lên c i ha h :

-“T Qu c và Nhân dân Vi t Nam s phá án cho tôi, công dân Cù Huy Hà Vũ”.

Li n khi y m t con sói r ng h pháp đ ng sau l ng h Cù đã gi bàn tay lên b t mi ng thanh niên này không cho nói. Hai con sói khác nh y x vào còng tay anh i, h i h đ n ra kh i phòng x .

Hai đ i di n truy n thông Châu Âu, phóng viên Hoa K AP đ c phép đ phiên tòa i phòng bên c nh nh ng không đ c phép mang theo thông đ ch viên nên không hi u phiên tòa nói năng nh ng gì, ch nhìn màn mình và chuy n ra th gi i bên ngoài b n tin nh sau:

“Phiên tòa k khô, hoang dã, đ t m c k l c v phi pháp; đó là nh ng k l c trên các m t: x nhanh nh t, b cáo tuy không b b t m m nh ng không bào ch a cho mình đ c câu nào, lu t s có 4 ng i đ u b c nh h n, tuyên án r t n ng mà không có đ n gi i vì sao l i n ng đ n nh th trong khi b cáo không h có hành đ ng gì, ch toàn quan đi m, ý nghĩ trong đ u óc”.

Trang Bauxite Vi t Nam bình lu n: “Quàng m t cái án th t nhân tâm lên c ng i khác, trong khi có hàng trăm bó hoa t i c a nhân dân đón đ i ông Vũ i ngoài đ ng g n Tòa án b l c l ng c nh sát chằng dây c m c n, xô đu i gi i tán, th mà gi i là “nh n án” ?”

Theo báo An Ninh Th gi i th đô hà thành ti t l , sau k x án này, chánh án rùa đen Nguyễn H u Chính, Chánh tòa Hình s , TAND TP Hà N i, s đ c thăng lên ch c Chánh án T i cao TAND TP Hà N i.

Chúc m ng rùa đen Nguyễn Vô Chính và H u Tà phen này tha h c m no bò c i nhé!

Dân t c x ph ng Nam đã b lũ súc v t này cai tr và hành h su t h n 65 năm b ng lu t r ng hoang dã. Tuy nhiên, đ u hung ác và tàn b o đ n đâu chẳng n a, chúng v n lo s loài ng i vùng đ y x gi o b t c lúc nào. Không đêm nào chúng đ c an gi c, luôn ph p ph ng,

hỏi họ phải lo sợ. Càng lo sợ, chúng càng ra sức sửa chỗ để ngày đêm lòng sợ hãi, bất biết còn xé nhúng ai có hành động gì cho chúng cho là phần lợi cho chúng để chúng có cảm giác an toàn.

Lũ chó săn, chó sói để cho Triều đình súc vật nuôi chiếu, chiếu đã kêu căng hàng hách, trở thành kiêu binh, tha hồ tác oai, tác quái, muốn đánh họ cứ tùy thích mà không ai có thể can ngăn hay trừng trị được nữa. Chúng còn trông chờ một sự kiện để kháng duy nhất trước bọn chúng là Quân đội. Nhưng than ôi! Cái gọi là “Quân đội Nhân dân anh hùng” ngày xưa, nay chỉ là một đám quân chết nhất, run sợ trước bọn Tàu phù và run sợ cho những con chó săn mới áo vàng trong nước nữa. Người dân đã vô cùng tuyệt vọng với đám “Quân đội hèn nhất” này lắm rồi.

Một đất nước khi không còn pháp luật, kẻ cướp ngang, luân thường đạo lý để làm gì người dân trước nước mà chỉ trông cậy vào sức mạnh súng đạn và sự đàn áp hung hăng của lũ chó săn thì nước này đã đến ngày tiêu vong.

Xưa, vua Ý Công nước Việt ở Xuân Thu nuôi chim hạc để vui chơi, đãi ngộ chúng, cho ăn lộc còn hơn cả chức quan Đại phu, rất hào phóng công quỹ. Sau quân Bắc Đẩu đem quân xâm lược, người trong nước không ai chịu ra lính để ngăn giặc. Và báo vua cũng xua chim hạc ra trận. Vua Việt Ý Công thất trận, bỏ chết trong đám loạn quân, nước Việt bỏ quân Bắc Đẩu tàn phá.

Chuyện Việt Ý Công nuôi chim hạc là cái gì đang cho Triều đình súc vật Ba Đình soi mói cái thú của mình để thấy cái đời họ là một nước trước mặt.

Nguyễn Thanh Ty Boston, ngày 4 tháng 5 năm 2011